

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2018 – Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Comisia Europeană**(Cauza T-763/18)**

(2019/C 103/62)

*Limba de procedură: maghiara***Părțile***Reclamantă:* Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Lazarus Kft.) (Békés, Ungaria) (reprezentant: L. Szabó, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, constatarea nulității deciziei Comisiei adoptate la 20 iulie 2011 în cazul SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungaria – „Ajutor pentru încadrarea în muncă a lucrătorilor cu handicap presupus ilegal din cauza caracterului discriminatoriu al reglementării” (denumită în continuare „decizia atacată cu titlu principal”);
- cu titlu subsidiar, constatarea nulității deciziei Comisiei adoptate la 25 ianuarie 2017 în cazul SA. 45498 (FC/2016) – „Reclamația OPS Újpest-lift Kft. privind ajutoarele de stat acordate între anii 2006 și 2012 întreprinderilor care au încadrat în muncă lucrători cu handicap” (denumită în continuare „decizia atacată cu titlu subsidiar”);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamanta a invocat câte un motiv pentru fiecare concluzie.

1. Motivul privind concluzia principală: eroare de drept și apreciere eronată a probelor disponibile

Autoritățile maghiare au acordat ajutoare de stat, cu încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, unui număr de 21 de întreprinderi beneficiare, care erau concurente ale reclamantei. Aceste ajutoare nu erau destinate numai costurilor suplimentare ocazionate de încadrarea în muncă a lucrătorilor cu handicap, ci au finanțat și cheltuielile generale ale întreprinderilor beneficiare și, astfel, au denaturat concurența. Prin decizia atacată cu titlu principal, Comisia a arătat că valoarea cumulată a ajutoarelor acordate întreprinderilor beneficiare nu depășește valoarea totală a ajutoarelor care pot fi acordate în temeiul articolelor 41 și 42 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare ⁽¹⁾, prin urmare, în principiu, ajutoarele în litigiu sunt compatibile cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) TFUE. Prin decizia atacată cu titlu principal nu se examinează efectele prejudiciabile pentru reclamantă ale măsurilor naționale prin care se acordă ajutoarele și, în acest fel, se încalcă drepturile procedurale de care beneficiază reclamanta în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE.

2. Motivul privind concluzia subsidiară: eroare de drept și denaturare vădită a probelor disponibile

Comisia a săvârșit o eroare de drept și a denaturat în mod vădit probele disponibile atunci când a arătat, în decizia atacată cu titlu subsidiar, că Reclamația OPS Újpest-lift Kft. nu conține niciun element nou de drept sau de fapt de natură să modifice aprecierea Comisiei în cazul SA. 29432 – CP 290/2009. Prin decizia atacată cu titlu subsidiar nu se examinează efectele prejudiciabile pentru reclamantă ale măsurilor naționale prin care se acordă ajutoarele și, în acest fel, se încalcă drepturile procedurale de care beneficiază reclamanta în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor [107 TFUE] și [108 TFUE] (JO 2008, L 214, p. 3).

Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2019 – Republica Cehă/Comisia

(Cauza T-13/19)

(2019/C 103/63)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Republica Cehă (reprezentant: M. Smolek, J. Vlácil și O. Serdula, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Declararea faptului că Comisia Europeană și-a încălcat obligațiile prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât, în urma punerii la dispoziție condiționate, de către Republica Cehă, a unor resurse proprii tradiționale în cuantum de 40 482 255 CZK, a omis să declanșeze o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Republicii Cehe în această privință sau să ramburseze suma în litigiu, și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv.

Republica Cehă consideră că obligația Comisiei Europene de a lua măsura de mai sus rezultă din principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul Uniunii Europene coroborat cu dreptul la protecție jurisdicțională efectivă în sensul articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Ținând seama de faptul că, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție ⁽¹⁾, doar Curtea de Justiție are autoritatea de a tranșa, în cadrul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, un litigiu între un stat membru și Comisia Europeană în domeniul resurselor proprii tradiționale, Comisia Europeană trebuie, în privința executării plății condiționate în discuție, să declanșeze această procedură fără o întârziere nejustificată sau să ramburseze acea plată dacă apreciază că nu există niciun temei pentru declanșarea unei astfel de proceduri.

Republica Cehă a plătit suma în discuție în contul Comisiei Europene în anul 2015. Cu toate acestea, Comisia Europeană nu a declanșat procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în acest caz și nu a rambursat suma în discuție plătită sub condiție, chiar dacă Republica Cehă a notificat-o oficial în acest sens. Republica Cehă susține, așadar, că sunt îndeplinite condițiile pentru a se constata că Comisia s-a abținut să acționeze.

⁽¹⁾ A se compara Hotărârea din 25 octombrie 2017, Slovacia/Comisia (C-593/15 P și C-594/15 P, EU:C:2017:800), și Hotărârea din 25 octombrie 2017, România/Comisia (C-599/15 P, EU:C:2017:801).